NORAKSTS
Lieta Nr. C11099616
C-0**275**-17

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2017. gada 18. aprīlī
Cēsu rajona tiesa:
tiesnese D. Ročāne
ar tiesas sēdes sekretāri D. Tinusu,
piedaloties prasītājas SIA „B2Kapital" pārstāvim /pers. A/,
2017. gada 4. aprīlī atklātā tiesas sēdē izskatīja **civillietu SIA „B2Kapital" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.**

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Cēsu rajona tiesā 2016. gada 10. oktobrī saņemta prasītājas SIA „B2Kapital" (turpmāk-prasītāja) maza apmērā prasība pret atbildētāju /pers. B/ (turpmāk-atbildētāja) par parāda 2262,25 EUR piedziņu, tai skaitā, pamatparāds 1077,27 EUR, līgumiskie procenti 1077,27 EUR, līgumsods 107,73 EUR.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2010. gada 17. mijā starp AS „Latvijas Krājbanka" kā aizdevēju (turpmāk-aizdevēja) un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. CS00-10-X-056 (turpmāk-līgums). Ar līgumu nodibinātā saistība paredz, ka aizdevēja aizdod atbildētājai aizdevuma summu 757,11 Ls apmērā, savukārt atbildētāja veic aizdevuma summas atmaksu pa daļām, veicot ikmēneša maksājumus līdz katra mēneša 10. datumam. Maksājumi patēriņa kredīta atmaksai un procentu samaksai (izņemot pēdējo maksājumu) tiek noteikti kā vienādi mēneša maksājumi. Pēdējo maksājumu veido patēriņa kredīta neatmaksātā daļa un uzkrātie procenti un šis maksājums var atšķirties no līgumā norādītā mēneša maksājuma apmēra. Aizdevuma atmaksas beigu termiņš pamatojoties uz līguma 4.3.punktu noteikts 2016. gada 10. maijs. Atbilstoši līguma noteikumiem par aizdevuma summas izmantošanu atbildētāja ir apņēmusies maksāt aizdevējai procentus. Pusēm vienojoties, laikā no 2010. gada 17. maija līdz 2010. gada 9. novembrim procentu likme ir noteikta 14 % gadā no neatmaksātās aizdevuma summas, laikā no 2010.gada 10. novembra līdz 2016. gada 10. maijam procentu likme ir noteikta 25 % gadā no neatmaksātās aizdevuma summas. Procenti par aizdevuma summas izmantošanu tiek aprēķināti no neatmaksātās aizdevuma summas par katru kalendāro dienu, sākot no aizdevuma izsniegšanas dienas. Procenti maksājami par iepriekšējo periodu līdz katra mēneša 10. datumam.?

Atbilstoši līguma 5.5.punktam un līguma noteikumu 7.1.punktam par līgumā noteikto maksājumu kavēšanu atbildētāja ir apņēmusies maksāt aizdevējai līgumsodu 0.5% dienā no savlaicīgi neapmaksātās maksājuma summas.

Aizdevēja ir izpildījusi ar līgumu nodibināto saistību un 2010. gada 17. maijā ieskaitījusi aizdevuma summu 757,11 Ls apmērā atbildētājas norēķinu kontā.

Ņemot vērā to, ka saskaņā ar līguma nosacījumiem aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņš ir iestājies 2016. gada 10. maijā un to, ka no līguma izrietošās saistības nav izpildītas, atbildētājas parāda saistības uz 2016. gada 1. oktobri ir 2262,25 EUR, tai skaitā, pamatparāds 1077,27 EUR, nolīgtie procenti par aizdevuma summas izmantošanu 1077,27 EUR, procentu likme 25 % gadā aprēķināta no 2010. gada 10. decembra līda 2016. gada 10. maijam (procenti samazināti līdz pamatparāda apmēram), līgumsods par maksājumu kavējumu 107,73 EUR. Līgumsoda procentuālā likme 0,5 % dienā, aprēķināta par laiku no 2010. gada 10. decembra līdz 2016. gada 10. maijam (līgumsods samazināts līdz 10% no pamatparāda EUR 1077,27).

Visi atbildētājas veiktie maksājumi ir ieskaitīti atbilstoši Civillikuma 1843. panta noteikumiem vispirms vēl nenomaksātos procentos, pēc tam kapitāla dzēšanai un tikai pēc tam līgumsoda dzēšanai.

2013. gada 8. martā starp likvidējamo AS „Latvijas Krājbanka" kā pārdevēju un SIA „B2Kapital" kā uzņēmuma ieguvēju noslēgts Uzņēmuma pārejas līgums par likvidējamas AS „Latvijas Krājbanka" patēriņa kredītu kredītportfeli, kas tostarp paredz, ka visas prasījuma tiesības pret atbildētāju, tai skaitā, pamatparāda, procentu, līgumsoda prasījums ir nodotas prasītājai.

Finanšu un kapitāla tirgus komisija 2013. gada 7. jūnijā ir pieņēmusi lēmumu par atļaujas sniegšanu Uzņēmuma pārejas līguma slēgšanai.

Atbilstoši Komerclikuma 20. panta otrai daļai uzņēmuma vai tā patstāvīgas daļas pārejas gadījumā uzņēmumā vai tā daļā ietilpstošie prasījumi un citas tiesības pāriet uz uzņēmuma ieguvēju.

2013. gada 9. septembrī atbildētājai ir nosūtīts paziņojums par likvidējamās AS „Latvijas Krājbanka" patēriņa kredītportfeļa nodošanu SIA „B2Kapital" un jauno maksājumu veikšanas kārtību uz atbildētājas deklarēto dzīves vietu.

Prasītāja jau bija vērsusies tiesā pēc piekritības ar pieteikumu pret atbildētāju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Tā kā atbildētāja nav atzinusi prasību, tad tiesvedība 2016. gada 1. septembrī lietā izbeigta.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas parādu 2262,25 EUR, tai skaitā, galvenais parāds 1077,27 EUR, nolīgtie procenti 1077,27 EUR, līgumsods 107,73 EUR, un tiesas izdevumus 329,93 EUR, tai skaitā, valsts nodeva 325,23 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR.

Prasītāja lūgusi atzīt tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus (6% gadā) par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1590., 1591., 1651. pantu, 1652. panta pirmās daļas 3. punktu, 1716., 1717. pantu, 1720. panta 2. punktu, 1753., 1756., 1757., 1934., 1943., 1946. pantu.

Prasītāja norādījusi, ka parāda samaksa veicama SIA „CREDITREFORM LATVIJĀ" kontā LV67HABA0551036916332 AS „Swedbank", maksājuma mērķis: inkasso 1309038176.

Atbildētājai 2016. gada 14. oktobrī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250. ^{21} panta noteikumiem uz deklarēto dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2016. gada 14. novembrim.

2016. gada 15. novembrī tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums par celto prasību. Tajā viņa norādījusi, ka prasības pieteikumā minētajai prasības summai nepiekrīt, jo pēc līguma noslēgšanas 2010. gada 17. maijā veikusi kredīta (aizdevuma) atmaksu. Diemžēl tā kā kredīta izsniedzēja AS „Latvijas Krājbanka" ir pasludināta par maksātnespējīgu, tādējādi tā nepilda savas noslēgtā līguma saistības. Viņai nav iespēju redzēt un pārbaudīt konta stāvokli, lai pārbaudītu savus veiktos kredītmaksājumus. Tā kā maksājumu samaksu veikusi internetbankā, nevar šobrīd tiesai iesniegt informāciju par saviem veiktajiem maksājumiem.?

Tomēr arī no prasītājas prasības pieteikuma, pievienotā parāda aprēķina redzams, ka ir veikusi kredīta maksājumu samaksu. Parāda aprēķinā ietverta informācija par samaksāto summu vismaz 74,49 EUR (52,35 Ls). Tomēr uzskata, ka veikusi lielāku aizdevuma summas atmaksu, līdz brīdim, kamēr būtiski pasliktinājies viņas finansiālais stāvoklis. Lūgusi tiesai pieprasīt prasītājai iesniegt visus maksājuma uzdevumus par viņas veiktajiem aizdevuma summas maksājumiem.

Tā kā AS „Latvijas Krājbanka" 2011. gada 23. decembrī tika pasludināta par maksātnespējīgu, tad nebija iespējams ar to vienoties par grozījumiem aizdevuma atmaksas kārtībā, savukārt par kreditora saistību pārņēmēju viņai nebija informācijas.

Patēriņa kredīta līguma izsniegtā aizdevuma summa bija 727,11 Ls, kas atbilst 1077,27 EUR. Kā redzams no prasības pieteikuma, neskatoties uz to, ka parāda aprēķinā norādīts fakts, ka veikusi parāda samaksu 74,49 EUR, šī summa nav atņemta no galvenā parāda (pamatparāda). Nav saprotams, kādēļ prasītāja prasa tiesai piedzīt no viņas galveno parādu pilnā apmērā atbilstoši aizdotajai summai, bet no galvenā parāda nav atņēmis vismaz šo, savu uzrādīto viņas samaksāto summu, no kuras arī tiek aprēķināti nolīgtie procenti un līgumsods.

Prasītāja prasības pieteikumā norādījusi, ka procentu likme laikā no 2010. gada 17. maija līdz 2010. gada 9. novembrim ir 14 %, bet no 2010. gada 10. novembrim līdz 2016. gada 10. maijam 25 % gadā no neatmaksātās aizdevuma summas. Savukārt parāda aprēķinā procentu likme norādīta tikai 14%. Pie procentu likmes 14 % gadā nolīgtie procenti gadā ir 904,91 EUR. Līdz ar to lūdza tiesai pieprasīt prasītājam iesniegt precizētu procentu likmes par aizdevuma summas izmantošanu pamatojumu un aprēķinu.

Tā kā nepiekrīt galvenā parāda summas apmēram, uzskata, ka arī prasības pieteikumā norādītā līgumsoda summa 107,73 EUR ir nepamatota, jo pārsniedz 10 % no pamatparāda.

Uzskata, ka procenti par aizdevuma izmantošanu, kas atbilst izsniegtā aizdevuma summai, nav samērīgi, un līdz ar to arī prasītājai nav tiesiska pamata tos šādā apmērā pieprasīt.

Lūgusi tiesu izvērtēt līguma atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punktam - par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāms noteikums, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Ja tiesa atzīst līguma noteikumu par netaisnīgu, tad attiecībā pret patērētāju šo noteikumu nepiemēro vispār.

Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2014. gada 4. aprīlī apstiprinātajās Vadlīnijās par nokavējuma procentu un līgumsoda piemērošanu norādījis, ka pielīgtie nokavējuma procenti nedrīkst pārsniegt līgumam piemēroto aizdevuma likmi un papildus ne vairāk kā 18 % gadā (0,05 % dienā) kopsummu, un aicinājis šo regulējumu ieviest ne vēlāk kā līdz 2015. gada 1. janvārim.

Uzskata, ka ne viņai, ne tiesai nav iespējams precīzi pārliecināties par prasītājas aprēķinātā parāda summas precīzumu. Tādēļ, uzskata, ka prasītājai nepieciešams tiesai papildus iesniegt detalizētu parāda aprēķinu, viņas samaksātās aizdevuma summas un pamatotu procentu aprēķinu.

Lūgusi pieprasīt prasītājai iesniegt visus maksājuma uzdevumus par viņas veiktajiem aizdevuma summas maksājumiem, pieprasīt prasītāju iesniegt precizētu procentu likmes par aizdevuma summas izmantošanu pamatojumu un aprēķinu, izvērtēt līguma atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4.punktam.

Savus iebildumus pamatojusi uz Civillikuma 1753. pantu, 1716. panta trešo daļu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punktu.

Prasītāja norādījusi, ka vēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesa sēdē, uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi prasības pieteikumā norādīto summu pamatotību un tādējādi maldina tiesu par faktisko parāda apmēru. Norādījusi, ka vēlas tiesas sēdē tiesai izklāstīt apstākļus, kādēļ radies parāds, un argumentus par parāda nepamatotību.

Lūgusi tiesu atbrīvot viņu no tiesas izdevumu samaksas, ņemot vērā viņas mantisko stāvokli, par ko tiesai iesniegs informāciju.

Ar tiesneses 2016. gada 15. novembra lēmumu nolemts lietu iztiesāt atklātā tiesas sēdē.

2016. gada 16. novembrī atbildētājai sakarā ar viņas lūgumu par pierādījumu pieprasīšanu tiesnese nosūtījusi informatīvu vēstuli, norādot, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta otrās daļas noteikumiem pierādījumus iesniedz puses un citi lietas dalībnieki. Ja pusēm vai citiem lietas dalībniekiem nav iespējams iesniegt pierādījumus, pēc viņu motivēta lūguma, tos izprasa tiesa. Tiesnese norādījusi, ka atbildētāja paskaidrojumam nav pievienojusi rakstveida pierādījumus, kas apliecinātu, ka prasītāja pēc atbildētājas lūguma būtu atteikusi maksājumu uzdevumu izsniegšanu. Līdz ar to tiesnese secinājusi, ka nav pamata apmierināt atbildētājas lūgumu par pierādījumu izprasīšanu un to noraidījusi.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieraudies. Tiesā 2017. gada 3. aprīlī saņemts atbildētājas lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Prasītāja norādījusi, ka uz tiesas sēdi nevar ierasties sakarā ar saslimšanu, veselības stāvokļa pasliktināšanos. Norādījusi, ka par viņas veselības stāvokli, ja nepieciešama informācija, jākontaktējas ar viņas ģimenes ārsti Liepas pagastā /pers. F/.

2017. gada 4. aprīlī tiesā atbildētāja iesniegusi izrakstu no stacionāra pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes, kurā ģimenes ārste /pers. F/ kā iestādi, kam paredzēts izraksts norādījusi Rīgas 1. medicīnas koledžu, norādījusi, ka /pers. B/ slimo no 2017. gada 3. aprīļa, turpina ārstēties ambulatori, saņem medicīniskās procedūras, sakarā ar saslimšanu pašreiz mācību iestādi nevar apmeklēt.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja ar minēto izskatu nav pierādījusi to, ka uz tiesas sēdi nav ieradusies attaisnojoša iemesla dēļ.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2001. gada 3. aprīļa noteikumu Nr. 152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 20. [1] punkta noteikumiem pēc personas pieprasījuma ārsts vai ārsta palīgs izsniedz medicīnisko dokumentu lietvedības kārtību regulējošajos normatīvajos aktos noteikto veidlapu Nr.27/u „Izraksts no stacionāra pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes". Pirms izraksta izsniegšanas aizpilda tā 1., 2., 3., 10., 11. un 12.punktu. Izraksta 10.punktā norāda ārstēšanās režīmu, kas konkrētajā laikposmā noteikts atbilstoši personas veselības stāvoklim (ārstēšana stacionārā, mājas vai brīvais režīms), kā arī izdara par to ierakstu personas medicīniskajā dokumentācijā.

Izraksta 10. punktā ārste nav norādījusi ārstnieciskos un darba režīma norādījumus atbilstoši personas veselības stāvoklim (ārstēšana stacionārā, mājas vai brīvais režīms). Līdz ar to tiesa atzīst par nepierādītu to, ka atbildētājas veselības stāvoklis ir tāds, kura dēļ viņa uz tiesas sēdi nevar ierasties. Tiesas ieskatā izrakstā norādītais, ka atbildētāja nevar apmeklēt mācību iestādi, nav attiecināms uz spējām ierasties uz tiesas sēdi. Šajā gadījumā par attaisnojošu iemeslu atbildētājas neierašanās uz tiesas sēdi būtu ārsta norādījums par ārstēšanos stacionārā vai mājas režīms, kas konkrētajā izrakstā nav norādīts.

Līdz ar to tiesa atbildētājas neierašanos uz tiesas sēdi atzīst par neattaisnojošu.

Turklāt tiesa ņem vērā to, ka atbildētāja nav tiesai iesniegusi pierādījumus tam, ka arī uz 2017. gada 17. janvāra tiesas sēdi viņa nav ieradusies attaisnojoša iemesla dēļ. Atbildētāja iesniegusi tikai darbnespējas lapu, bet atbilstoši minēto Ministru kabineta noteikumiem nav iesniegusi ārsta izrakstu, kas apliecinātu, ka atbildētājai minētajā datumā ir doti norādījumi turpināt ārstēties stacionārā vai mājas režīmā.

Pie minētiem, lietā konstatētiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209. pantā noteiktie imperatīvie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati. Tiesa uzskata, ka nav arī pamata atlikt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 210. pantā noteiktajiem fakultatīvajiem pamatiem. Tādēļ lieta izskatāma bez atbildētājas piedalīšanās tiesas sēdē, pamatojoties uz prasītājas pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis /pers. A/ uzturēja spēkā prasību pieteikumu uz prasības pieteikumā norādītajiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem. Papildus paskaidroja, ka atbilst patiesībai tas, ka 2011. gadā AS „Latvijas Krājbanka" bija pasludināts maksātnespējas process, tādēļ atbildētāja nevarēja pārstrukturizēt šo konkrēto aizdevumu. Precizēja, ka no līguma noslēgšanas dienas līdz 2010. gada 10. novembrim bija jāmaksā par kapitāla izmantošanu 14 %, sākot ar 2010. gada 10. novembri atbildētājai bija jāmaksā 25 % gadā. Neatbilst atbildētājas norādītais, ka prasītāja it kā esot rēķinājusi tikai 14 %. Tas neatbilst patiesībai. Pirmos mēnešus bija jāmaksā tikai procenti, pamatsumma vispār nebija jāmaksā. Sākotnēji, kad bija tikai procenti jāmaksā, līgums tika pildīts. Tad, kad jau bija jāmaksā procenti kopā ar pamatparādu, tad maksājumi jau tika kavēti. Pēdējais maksājums ir saņemts 2014. gada 19. maijā. 2014. gada 19. maijā šos naudas līdzekļus jau ir saņēmusi prasītāja. Pieņēmums par to, ka atbildētāja nebija informēta par uzņēmuma pāreju, nav objektīvs, jo arī lietas

materiāliem ir pievienots paziņojums par konkrēto uzņēmuma pāreju, norādīti bankas rekvizīti, kur jāveic samaksa, ar ko ir jāsazinās. Līdz ar to nevar piekrist atbildētājas tādiem kategoriskiem iebildumiem, ka viņa nezināja, kur maksāt.

Attiecībā par to, ka atbildētāja ir veikusi lielākus maksājumus, viņai būtu jāpierāda, ka ir veikusi maksājumus. Prasītājas rīcībā ir šī informācija, kura norādīta konkrētajā aprēķinā. Vairāk nekādu maksājuma uzdevumu nav. Ir iesniegti dokumenti, kas pierāda šī aizdevuma izsniegšanu. Ja otra puse uzskata, ka viņa būtu vairāk samaksājusi, viņai vajadzētu iesniegt konkrētus pierādījumus. Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2014. gada 4. aprīļa vadlīnijās par procentiem ir runa par nokavējuma procentiem, nevis par procentiem par kapitāla lietošanu. Par līgumsodu prasītāja ir ievērojusi likuma noteikumus, un, atbilstoši Civillikuma 1716. panta noteikumiem, ir samazinājusi līgumsodu līdz 10 % no paša kapitāla summas. Līdz ar to uzskata, ka atbildētājas iebildumi par prasības nesamērīgumu ir nepamatoti.

Lūdza prasību apmierināt.

M o t ī v u d a ļ a

Uzklausot prasītājas pārstāvi /pers. A/ un pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība apmierināma daļēji šādu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civillikuma (turpmāk-CL)1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

CL 1401.pants noteic, ka saistību tiesības ir tādas tiesības, uz kuru pamata vienai personai – parādniekam – jāizdara par labu otrai – kreditoram – zināma darbība, kam ir mantiska vērtība.

Saskaņā ar CL 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tās pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmās daļas noteikumiem katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Ar lietā esošo līgumu un konta izdruku (lietas 14.-16. lapa) prasītāja pierādījusi, ka 2010. gada 17. maijā starp atbildētāju un AS „Latvijas Krājbanka" noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. SC00-10-X-056, kā arī tas, ka prasītāja savas uzņemtās saistības ir izpildījusi un parāda dzēšanai piešķīrusi aizdevumu 757,11, kas atbilst 1077,27 EUR. Savukārt atbildētāja apņēmusies aizdevumu kopa ar procentiem atmaksāt līdz 2016. gada 10. maijam.

Atbildētāja, parakstot līgumu, apliecinājusi, ka ir iepazinusies ar AS „Latvijas Krājbanka" Patēriņa kredīta noteikumiem (līguma 1. pielikums), Vispārējiem darījumu noteikumiem un Pakalpojumu tarifiem un savas saistības pilnībā apzinās.

Tādējādi tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un, saskaņā ar CL 1533. pantu, līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu. Līgums noslēgts atbilstoši CL prasībām, tas nav apstrīdēts, līdz ar to ir spēkā esošs un pusēm saistošs.

Saskaņā ar CL 1793. panta 3.punkta noteikumiem prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Savukārt CL 1801. pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Saskaņā ar CL 1805. pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citiem un izlietot to pret parādnieku.

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošo izrakstu no Uzņēmuma pārejas līguma (lietas 24., 25. lapa) prasītāja pierādījusi, ka minētā darījuma rezultātā ieguvusi AS „Latvijas Krājbanka" piederošo uzņēmumu, konkrēti patēriņa kredītu kredītportfeli, tai skaitā, pārņemot AS „Latvijas Krājbanka" tiesības un pienākumus, kas rodas saistībā ar Uzņēmumu, tātad arī prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no līguma.

Ar lietā esošo 2013. gada 6. septembra paziņojumu, tā 1. pielikumu un Latvijas Pastam nodoto reģistrēto sūtījumu sarakstu (lietas 17.-19. lapa) prasītāja pierādījusi, ka likvidējamā AS „Latvijas Krājbanka" paziņojusi atbildētājai par kredītportfeļa pārdošanu prasītājai, norādot, ka šī darījuma rezultātā 2013. gada 2. septembrī atbildētājas atlikušās saistības tika nodotas prasītājai, kas tādējādi stājas AS „Latvijas Krājbanka" vietā. Līdz ar to atbildētājas iebildumi par to, ka nav informēta par kreditora saistību pārņēmēju, atzīstami par nepamatotiem un nepierādītiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt to, ka prasījuma cesija notikusi atbilstoši CL prasībām un ir saistoša pusēm, jo tiesas rīcībā nav informācijas par to, ka Uzņēmuma pārejas līgums būtu apstrīdēts.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi savas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no atbildētājas un AS „Latvijas Krājbanka" saistībām.

Saskaņā ar CL 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Atbilstoši CL 1425. panta noteikumiem katra saistība jāizpilda pilnā apmērā, un nevienu nevar piespiest apmierināties tikai ar kādas saistības daļas izpildījumu [..].

CL 1590. pants noteic, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..]. CL 1828. pants noteic, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu.

Savukārt saskaņā ar CL 1832. pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

CL 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti [..].

Atbildētāja atbilstoši CL 1838.panta pirmajai daļai nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu, ka savas saistības viņa būtu izpildījusi un parādu

atmaksājusi lielākā apmērā, kā tas norādīts lietā esošajā parāda aprēķinā (lietas 11.-13. lapa).

Prasītāja aprēķinājusi un lūdz piedzīt no atbildētājas pamatparādu 1077,27 EUR apmērā.

No minētā parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja aizdevuma atmaksai veikusi maksājumus 89,89 EUR apmērā, kas atbilstoši līguma 5.1., 5.2. punkta un CL 1843. panta noteikumiem pilnā apmērā ieskaitīti procentu maksājumos.

Līdz ar to par nepamatotiem un nepierādītiem atzīstami atbildētājas iebildumi attiecībā par saņemto maksājumu attiecināšanas kārtību. Atbildētāja, iebilstot pret prasītājas iesniegto parāda aprēķinu, nav iesniegusi savu parāda aprēķinu, nav arī iesniegusi pierādījumus tam, ka aizdevuma atmaksai būtu veikusi vēl kādus maksājumus, kas nav norādīti parāda aprēķinā.

No parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja aizdevuma atmaksu nav veikusi saskaņā ar līguma nosacījumiem, sākot ar 2011. gada janvāri.

Saskaņā ar CL 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Pamatojoties uz minēto, tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādītos faktus, ka atbildētājai pastāv nenokārtotas maksājuma saistības pret prasītāju, kā arī nav pamata apšaubīt galvenā parāda apmēru, jo atbildētāja pēc prasības pieteikuma saņemšanas nav iesniegusi pierādījumus pamatparāda atmaksai.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenams galvenais parāds 1077,27 EUR.

Tiesa atzīst, ka apmierināma arī prasība daļā par līgumisko procentu piedziņu 1077,27 EUR apmērā.

Saskaņā ar CL 1753.panta noteikumiem ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar CL 1756. panta noteikumiem pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu.

Saskaņā ar līguma 4.5 punkta noteikumiem atbildētāja apņēmusies līdz 2010. gada 9. novembrim maksāt 14 %, bet sākot ar 2010. gada 10. novembri 25 % par aizdevuma lietošanu.

No lietā esošā parāda aprēķina izriet, ka līgumiskie procenti aprēķināti atbilstoši līguma noteikumiem par laiku līdz līgumā noteiktajam samaksas termiņam - 2016. gada 10. maijam 1443,35 EUR apmērā, bet saskaņā ar CL 1763. panta 1.punkta noteikumiem samazināti līdz pamatparāda 1077,27 EUR apmēram.

Tiesa nekonstatē kļūda līgumisko procentu aprēķinā. Tiesa par nepamatotiem atzīst atbildētājas iebildumus pret procentu aprēķinu, jo viņa nav iesniegusi savu līgumisko procentu aprēķinu.

Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenami līgumiskie procenti par laiku no 2010. gada 10. decembra līdz 2016. gada 10. maijam 1077,27 EUR apmērā.

Tiesa par nepamatotu atzīst atbildētājas apgalvojumu, ka procenti par aizdevuma izmantošanu, kas atbilst izsniegtā aizdevuma summai, nav samērīgi, kā arī par nepamatotu atzīst atbildētājas lūgumu izvērtēt līguma atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punktam, kas nosaka, ka par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāms noteikums, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi saistīzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Atbildētāja, pamatojot savu lūgumu, atsaukusies uz Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2014. gada 4. aprīlī apstiprinātajām Vadlīnijām par nokavējuma procentu un līgumsoda piemērošanu, kur norādīts, ka pielīgtie nokavējuma procenti nedrīkst pārsniegt līgumam piemēroto aizdevuma likmi un papildus ne vairāk kā 18 % gadā (0,05 % dienā) kopsummu, un aicinājis šo regulējumu ieviest ne vēlāk kā līdz 2015. gada 1. janvārim.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja nav norādījusi, kuru līguma noteikumu lūdz atzīt par netaisnīgu. Taču no paskaidrojumu satura izriet, ka atbildētāja par netaisnīgu lūdz atzīt līguma noteikumu, kurā pielīgti procenti par aizdevuma lietošanu.

Taču saskaņā ar minētās Patērētāju tiesību aizsardzības likuma tiesību normas noteikumiem ir izvērtējami tādi līguma noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi saistīzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Procenti par aizdevuma lietošanu nav līgumsods vai cita kompensācija par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi. Līdz ar to nav likumīga pamata to samērīguma izvērtējumam, jo likumdevējs ir noteicis, ka pielīgto procentu apmērs nedrīkst pārsniegt pašu kapitālu, kas konkrētajā lietā ir ievērots.

Arī Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2014. gada 4. aprīļa Vadlīnijās par nokavējuma procentu un līgumsoda piemērošanu ar patērētājiem noslēgtajos līgumos saistībā ar 2013. gada 4. jūlija grozījumiem Civillikumā ir norādīts uz nokavējuma procentu un līgumsoda apmēra ierobežošanas nepieciešamību, nevis uz procentu apmēru par kapitāla lietošanu.

Līdz ar to atbildētājas lūgums izvērtēt līguma atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punktam kā nepamatots un nelikumīgs noraidāms.

Tiesa atzīst, ka prasītājas prasība daļā par līgumsoda 107,73 EUR apmērā piedziņu pilnībā noraidāma.

Saskaņā ar līguma 5.5. punkta un Patēriņa kredīta noteikumu 7.1. punkta noteikumiem atbildētāja apņēmusies maksāt līgumsodu 0,5 % dienā par termiņā neatmaksātu aizdevumu vai tā daļu un/vai nesamaksātiem procentiem, ko aprēķina no termiņā nesamaksātās summas.

Prasītāja aprēķinājusi līgumsodu par laiku no 2010. gada 10. decembrim līdz 2016. gada 10. maijam 4101,83 EUR apmērā, samazinot to līdz 10 % no pamatparāda 107,73 EUR.

Saskaņā ar CL 3. panta noteikumiem katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Saskaņā ar CL 1716. panta noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņēmusies ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Saskaņā ar Civillikuma 1717. panta noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim) līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt CL 1720. panta 2. punkts nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bija norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Pušu līgumsaistības nodibinātas 2010. gadā.

Taču saskaņā ar likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 21. panta noteikumiem līgumiem, kuri noslēgti līdz 2013. gada 31. decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014. gada 1. janvāra un līdz 2014. gada 31. decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015. gada 1. janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717. un 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843. pantā par parāda samaksas kārtību.

Tā kā līguma darbība attiecībā uz atbildētāju sakarā ar pienākumu atmaksāt aizdevumu turpinās, un prasība tiesā celta 2016. gada 10. oktobrī, lietas izspriešanā piemērojami minētie CL grozījumi.

Saskaņā ar CL 1716. panta pirmās un trešās daļas noteikumiem (redakcijā, kas ir spēkā no 2014. gada 1. janvāra) līgumsods ir pametums, ko

kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Savukārt saskaņā ar CL 1722. panta pirmās daļas noteikumiem līgumsodu par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var prasīt tikai tādā apmērā, kādā tas pārsniedz prasīto procentu summu, kas radusies pēc neizpildes iestāšanās brīža.

Piemērojot CL 1716. panta trešās daļas un CL 1722. panta pirmās daļas noteikumus, tiesa atzīst, ka no atbildētājas piedzenams līgumsods ne vairāk par 10 % no pamatparāda summas, un tādā apmērā, kādā tas pārsniedz prasīto procentu summu.

Tā kā prasītais līgumsoda 107,73 EUR apmērā ir mazāks par pieprasīto līgumisko procentu 1077,27 EUR apmēru, tad nav likumīga pamata līgumsoda piedziņai un prasība daļā par līgumsoda piedziņu 107,73 EUR apmērā kā nelikumīga noraidāma.

Pie minētajiem, konstatētajiem faktiem, tos apstiprinošiem apstākļiem un pārbaudītajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība apmierināma daļēji un no atbildētājas prasītājas labā piedzenams parāds 2154,54 EUR, tai skaitā pamatparāds 1077,27 EUR, līgumiskie procenti par laiku no 2010. gada 10. decembra līdz 2016. gada 10. maijam 1077,27 EUR.

Tiesa atzīst, ka prasītājas lūgums par tiesas izdevumu piedziņu apmierināms daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu: „Pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram."

Tā kā prasība apmierināta par 95,24 %, tad no atbildētājas prasītājas labā piedzenama valsts nodeva 309,75 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,48 EUR, kopā 314,23 EUR.

Pavisam kopā no atbildētāja prasītājas labā piedzenami 2468,77 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas un 42. panta pirmās daļas noteikumiem no pusēm atbilstoši prasības apmierinātajai un noraidītajai daļai valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu kopā 0,45 EUR.

No atbildētājas minētie izdevumi valsts ienākumos piedzenami 0,96 EUR apmērā, bet no prasītājas – 0,05 EUR apmērā.

Prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem nosakāmas tiesības par laiku, sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei līdz sprieduma izpildei, saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās pamatsummas 1077,27 EUR, ievērojot CL 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem prasītājai un atbildētājai nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 41. panta pirmo daļu, otro daļu, 193., 195., 204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt daļēji prasītājas SIA „B2Kapitaļ" maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājai SIA „B2Kapitaļ" pēc 2010. gada 17. maija patēriņa kredīta līguma Nr. CS00-10-X-056 parādu 2154,54 EUR (divtūkstoš simt piecdesmit četrus *euro* 54 centus), tai skaitā, pamatparāds 1077,27 EUR (tūkstoš septiņdesmit septiņi *euro* 27 centi), nolīgtie procenti par laiku no 2010. gada 10. decembra līdz 2016. gada 10. maijam 1077,27 EUR (tūkstoš septiņdesmit septiņi *euro* 27 centi) un tiesas izdevumus – valsts nodevu 309,75 EUR (trīssimt deviņus *euro* 75 centus), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,48 EUR (četrus *euro* 48 centus), kopā 2468,77 EUR (divtūkstoš četrsimt sešdesmit astoņus *euro* 77 centus), kas iemaksājami SIA „Creditreform Latvijā" kontā Nr. LV67HABA055103696332 AS „Swedbank".

Noteikt prasītājai SIA „B2Kapitaļ" tiesības sākot ar brīdi, kad notecējis termiņš sprieduma labprātīgai izpildei līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas /pers. B/ likumiskos sešus procentus no simta gadā no piedzītā pamatparāda 1077,27 EUR, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no atbildētājas /pers. B/ valsts ienākumos tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 0,96 EUR (96 centus).

Piedzīt no prasītājas SIA „B2Kapitaļ" valsts ienākumos tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 0,05 EUR (5 centus).

Noteikt pusēm termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt prasītājas SIA „B2Kapitaļ" prasību daļā par līgumsoda 107,73 EUR piedziņu no atbildētājas.

Pilns sprieduma teksts sastādīts 2017. gada 28. aprīlī.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pilna teksta sastādīšanas dienas - 2017. gada 28. aprīļa, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D. Ročāne

NORAKSTS PAREIZS

Cēsu rajona tiesas tiesnese D. Ročāne

Cēsīs 28. 04. 2017.